

v.1.) Ensam i skuggrika dalen
Bortom den svalkande strömen
Bodde befriad från tvälen
Fingal, en herde så öm.

v.2.) Kärlek som flägar så många
Lagde ej rum i hans bröst
Blommornas doftande ämna
Fåglarnas himmelska röst

v.3.) Voro de enda som hade
Rum i hans fämyslade själ.
Och i förjussning han sade:
"Blissnad giv Fingal så väl!"

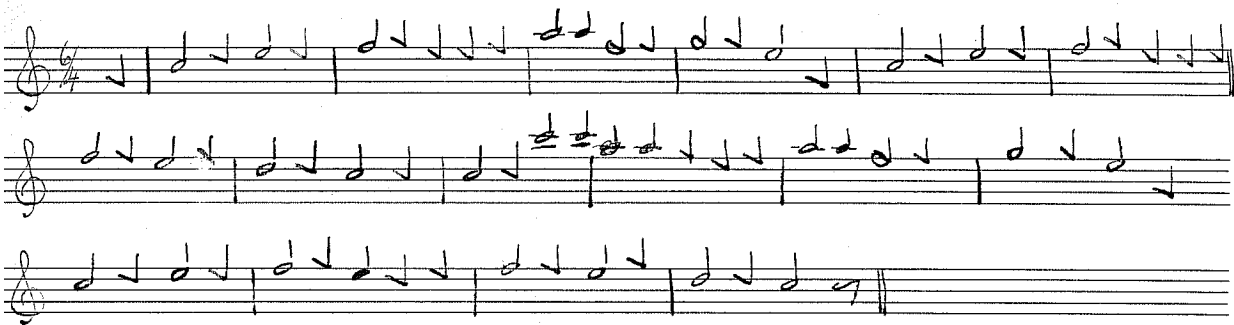
forts.

Fingal.

v. 4/ En morgon påf han vid strömmen v. 7/ Stammande svarade flickan:
 Stågon som låf där och bad "Jag kan ej bliva hos dig.
 I kön som en ängel i drömmen Jag är ej någon herdinna,
 Som själva glädjen så glad. Fingal, du kan ej få mig."

v. 5/ Fingal gick fram till den sköna, v. 8/ Kinder mot kinder nu brinner
 Fattade hämmykt dess hand. Fingal gav flickan en kyss.
 Drof henne ned i det gröna, Vredgad hon hastigt försvinner,
 Men till den brusande strand. I ben stol där ensam som mys.

v. 6/ "Vackraste flicka!" han sade, v. 9/ Rysligt, han tog från sin galler
 Vill du ej bliva hos mig? Bössen och modigt den för.
 Bliva hos Fingal, den glade, Spärmer den skjuter och faller,
 Som ej vi skiljas från dig." Bliker mot himlen och dör.

v. 1. En dag så hira vi förtäljas
 Från Skarvets gamla land
 En äldrig kornid skulle säljas
 Lämnat bort till någon okänd strand
 En skum en outslungin förnästa
 I varje drag man målad såg
 Hon hade också hon ett hjärta
 Där känslans flod gjord rån på rån.

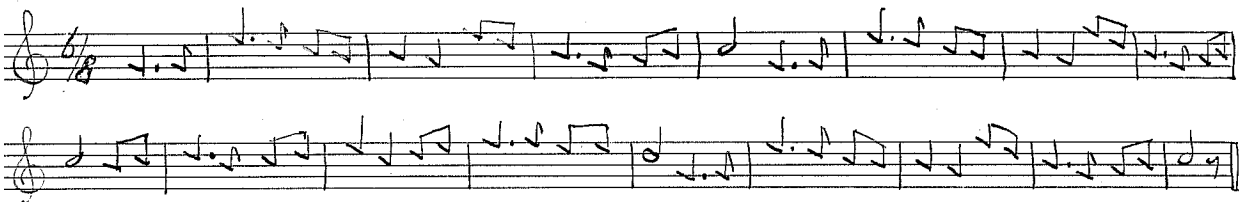
v. 2. Bland köpare som snart infamla
 En hipprest frambring traden fram
 Sån fört, friset på den gamla
 Hon ropar mild om en allvarsam
 Hon står än summan var, hon lude
 Den givest fram, så hira vi
 I det han hult till kornan sade:
 "Gå vart du vill, se, du är fri!"

forts.

Slavinnan.

v. 3 / Den gamla för hans fot sin karlar Och från den slunden per man henne
 Och ropar, nu ej längre stum: Vi befiorns närhet städs
 "Lång om det ordet och jag hastar Numera hon lever blott för denne
 Med tätta steg från detta rum: Och öfver honom blott hon gläds
 Men ack, vad säger jag. O lät mig Och för hans bud hon nu vill akta
 Från denna stund få följa er. Men skulle stundom fröu hon bli
 Ni gav det mya livet åt mig. Hon sjunger för sin själ så sakta:
 "It er jag det kurbaka ger!" "Han köpt mig fri han köpt mig fri."

v. 5 O, må och vi, som denna krinna Besinna vem oss köpt en gång?
 Må vi vår dyra flit besinna Och tjäna honom utan främj
 Den kärlek, som han oss bevisat Vårt hjärtas drickkraft bliv den,
 På det hans namn må värda prisat På jorden som i himmelen.

v. 1 / Vårn utbrut sina ringar
Örn skog och spö och strand
Höjga målets klaka klingar
Runt omkring det sälla land
Kajen står i stagan gläntar
Kiten fullt så mj och så
Fadern ifrån herrgård väntar
Det är lördagskväll i kväll

v. 2 / Borta hela veckan var han
På sitt dagsveke, var far
Vad han samlat hop det har han
Nog uti sin skimpumj kvar
Jag har läst den lammsta vinen
Gick så lutt som "Fader vin"
Smubbor eller också lönen
Vad jag är nu förestår.

v. 3 / Det gick bra vid det förhöret
Vad jag lärt gick bra, förståss
Lönen har jag för öre
Lägges mittet skrinets lås
Mor kan gärna nyckeln gömma
Tungen kan för den få fatt
Inad jag komma och för drömma
Far och Mor godnatt, godnatt

forts.

Gossens lördagskräll.

v. 4/ Men i morgon ack tju dykkan ^{v. 5/} Kall är skönast: så vi fruga,
 Ägnas söndagen tju bön Innyens blommar, flodens brus,
 Far och Mor och jom tju kyrkan Eller salens rena läga
 Ro tussammans över sjön Elter månans milda ljus
 Och jom hjälper tju i sängen Eller värer här i Norden
 Vänder boken blad för blad Då hon vaknar upp och ler?
 G rannare än jom är många Skj det skönaste från jorden
 Innyen, innyen är så glad Är en lyckligt barn, som tu.

2. 1/ Vät somliga sueka och klaga, sin bit. 2. 3/ Gladde blickar jag ut åt de omlade fäit
 För stenar och gräs uppi marken Och ser på den välkände grödes,
 Men jag tycker livet är glädje och frid Och tackar vår Heere, som så har bestått
 No' at mig ler va blomma i parken Nu tusenkant lönar min möda.
 Och därför sjunger jag glatt alla dar Och den löre sjunger jag glatt alla dar
 Hoar kläder och föda, ingen mer har. Hoar kläder och föda ingen mer har.

2. 2/ Förr solen går upp jag vid arbetet är 2. 4/ När aftonen kommer då går jag förnöjd
 Lön lättim' ad samla an djuren Mot trötliga byddan liit skalt
 Minn förda fast tunn jag med lalamod här Där möts jag i dorren med glädje och fröjd
 Och glads ut den fria matusen So barn och kärleksfulla gäster
 Och därför sjunger jag glatt alla dar Och därför sjunger jag glatt alla dar
 Hoar kläder och föda ingen mer har. Hoar kläder och föda ingen mer har.